

عنوان مقاله:

نقد دیدگاه ابن خلدون درباره «تفسیرناشدگی قرآن در عصر نزول» با تأکید بر اقتضائات زبانی قرآن

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سیدمحسن کاظمی - دانشجوی دکترا، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران

خلاصه مقاله:

برخی از تاریخ پژوهان همچون ابن خلدون بر این باورند که قرآن کریم بر اسلوب متداول و رایج عرب زبانان نازل گردیده و نیازی به تفسیر آن در عصر نزول نبوده است و پیامبر اکرم (ص) فراتر از تبیین ناسخ از منسوخ، عمل تفسیری دیگری انجام نداده اند. کمینه پیش رو در صدد تحلیل این دیدگاه از رهیافت بررسی میزان همگونی و یا ناهمگونی زبانی عرب ها با زبان قرآن است. به باور نگارنده شواهد تاریخی و زبانی حکایت از نیاز معاصران نزول به تفسیر دارد. این شواهد در ضمن سه بخش «تفاوت های زبانی عرب»، «فقدان دسترسی های لازم» و «ویژگی های زبانی قرآن» ذکر می گردد.

کلمات کلیدی:

تاریخ تفسیر، تفسیر نبوی، رازوارگی شناختی، غرابت واژگانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/548342>

